

Vondráček v pořadu Proč? Jak? Co? #013: Senát jako pojistka demokracie, dálkové ovládání aut jako reálná hrozba a rozpočet 2027 jako karetní hra s 15 mandáty

4.9.2026 - Martin Reinisch | Strana svobodných občanů

Libor Vondráček v třinácté epizodě svého pravidelného pořadu Proč? Jak? Co? odpovídal na dotazy diváků bez vyhýbání se, a to i v tématech, kde by bylo jednodušší sáhnout po obecné frázi. Na otázku, zda by Senát neměl být jen čestnou funkcí bez platu, odpověděl protiotázkou po smyslu instituce a vysvětlil, proč ji za současné situace nechce zrušit, byť sám v Senátu nikdy usednout neplánuje.

Vondráček argumentoval konkrétními případy, kdy Senát podle něj fungoval jako skutečná pojistka demokracie. Připomněl, že Senát mezi lety 2022 a 2024 odmítl ratifikovat Istanbulskou úmluvu, kterou popsal jako smlouvu zaklínající se bojem proti násilí na ženách, ale ve skutečnosti zavádějící širší povinnosti státu. Stejně tak zmínil, že sněmovna sice v prvních měsících vlády Petra Fialy schválila takzvaný pandemický zákon inspirovaný Německem, ale byl to právě Senát, kdo ho zastavil, podobně jako u nákupu gripenů, kde se nakonec místo nákupu prosadil nájem.

Na místo plošné kritiky všech senátorů ale Vondráček nabídl konkrétní nástroj, jak je hodnotit. Odkázal na web vysvědčenísenatoru.cz, kde je vidět, že drtivá většina současných senátorů hlasovala v rozporu s programem vlády, ale zdůraznil, že existují i výjimky, které si podle jednotlivých obvodů zaslouží podržet. Zároveň jasně řekl, že bez souhlasu Senátu nelze zakotvit korunu a hotovost do ústavy ani zrušit korespondenční volbu, a proto vyzval k účasti ve volbách 9. a 10. října.

V otázce dálkově ovládaných a plně sledovaných nových automobilů zaujal Vondráček jednoznačně kritický postoj k povinné elektronice, kterou vyžaduje evropská regulace, od kamer sledujících pohyb očí řidiče až po automatické hlášení spotřeby přímo Evropské komisi. Upozornil, že podobné systémy mohou vozidlo paralyzovat nebo se stát terčem zneužití, a proto je Svobodní odmítají jako povinnou výbavu.

Nejpropracovanější odpověď patřila lidovému vetu podle švýcarského modelu, kde by stačilo 50 tisíc podpisů a čtvrtletní hlasovací okna, aby občané mohli zrušit i již schválený zákon. Vondráček přitom nemluvil o revoluci, ale o zkušenosti známého, který ve Švýcarsku vyrůstal: hlavní přínos referenda není v častém hlasování, ale v tom, že si politici prostě nedovolí navrhovat tak špatné zákony, protože riskují prohru u lidí.

K rozpočtu na rok 2027 zůstal Vondráček realistický, ale nikoli rezignovaný. Otevřeně popsal karetní rozdání sněmovny, kde Svobodní mají 15 mandátů, motoristé 13 a ANO 80, a přesto podle něj dokázali prosadit do programového prohlášení vlády řadu vlastních myšlenek, které by tam ANO samo nikdy nedalo. Právě tato kombinace věčných argumentů, konkrétních čísel a ochoty přiznat omezené možnosti dělá z Vondráčka politika, který místo velkých gest nabízí voličům přehledný účet toho, co se podařilo a co ještě zbývá dokončit.

<https://svobodni.cz/novinky/vondracek-v-poradu-proc-jak-co-013-senat-jako-pojistka-demokracie-dalkove-ovladani-aut-jako-realna-hrozba-a-rozpocet-2027-jako-karetni-hra-s-15-mandaty>